

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ,
ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡ^Σ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

ΤΟΥ ΧΙΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἀθλήσαντος ἐν Κυδωνίαις. κατὰ τὸ,
(1807.)

Δαπάνη τοῦ σεβασμιωτάτου, Κ.
Κυρίου ΝΕΟΦΥΤΟΥ Ἀρχιερέως
ΙΒΗΡΙΤΟΥ τοῦ ἐκ ΚΥΔΩΝΙΑ^Σ

εἰς αἰώνιον αὐτοῦ μνημόσυνον.

Ἐγράφη ἐκ τινος παλαιοῦ Βιβλίου,
γραφέντος ἐν ἔτει (1849) νῦν δὲ νεωστὶ 1901

Μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου,
πρὸς τὴν Τιμιωτέραν.

Τοὺς μετ' εὐλαβείας τὴν Ἱεράν, Εἰκόνα σου Μάρτυς,
προσκυνοῦντας, σαῖς πρὸς Θεὸν, ἱεραῖς πρεσβείαις
φρουρῶν μὴ διαλείπης, νεομαρτύρων κλέος δεῖτε
Γεώργιε .

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168409

ΕΝ ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ,

—(κς)—

Εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου νεομάρ-
τυρος Γεωργίου τοῦ Χίου, τοῦ ἐν Κυδωνίαις ἀθλήσαντος.
Εἰσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ.
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν σίχους· ἡ καὶ ψάλλο-
μεν σιχηρὰ προσόμια.

Ἦχος, ἀ: Των Οὐρανίων ταγμάτων.

Ζῆμερον χεῖρας κροττοῦσα, ἄγει φαιδρὰν εορτὴν
Κυδωνιέων Πόλις, καὶ λαμπρύνεται πᾶσα, τὴν
μνήμην ἐκτελοῦσα χαρμονικῶς, Γεωργίου τοῦ-
μάρτυρος ὃν ἐνεγκοῦσα ἡ χίος δῶρον αὐτῇ, δι' ἀθλήσεως
προσῆνεγκε: ☩

Δεῦτε φιλέορτοι πᾶντες ἐκκαθαρθέντες παθῶν, καὶ
ἀρετῶν ἐνθέων, ἀσπραπαῖς φαιδρυνθέντες, ὑ-
μνήσωμεν ἀξίως τοῦ ἀθλητοῦ, τὰ σεπτὰ ἀγωνί-
σματα· ὁ γὰρ ἐν πίστει ἀθλήσας τῇ καθαρᾷ, καθα-
ροὺς τοὺς ὑμνωδοὺς ἐκζητεῖ: ☩

Εν κριτηρίῳ παρέστης Μάρτυς Γεώργιε, Θεὸν ἀνα-
κηρύττων, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου· ἐπεὶ δὲ ἀπει-
λαί τε καὶ αἰκισμοί, τυραννικοὶ οὐ κατέπτηξαν,
καθυπεβλήθης δεσμούμενος ἐν φρουρᾷ, καὶ Χριστὸν ἐξι-
λεούμενος: ❧

Καθάπερ θυμὰ εὐώδες σὺ προσαγόμενος, διὰ σφα-
γῆς τῷ Κτίστῃ, ἀνεβόας τρισμάκαρ, Δέσποτα Χριστέ
μου δεῖξαι καὶ ἐμὲ, τὸν διὰ σὲ μελιζόμενον· Κυδωνιέων
λαοῖς δὲ ἐκδυσωπῶ, δὸς πλουσίως τὰ ἐλέη σου: ❧

Ἔτερα προσόμοια: ἦχος, δ'.

Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εὐσεβείας ὁ πρόμαχος, τῶν πιστῶν ὁ ὑπέρμαχος,
Ἐκκλησίας κόσμος ὁ ὠραιότατος, ὁ τῶν μαρτύρων
ὁμότροπος, ἁγῆρ ὁ λαμπρότατος, ἀνατέταλκεν
ἰδοῦ, ἐξ Ἀσίας ἐλάσονος, τὰ συσῆματα, εὐσεβῶν κατα-
λάμπων καὶ πρὸς ὕμνον, ὧν ὑπέμεινεν ἀγώνων, ὑπὲρ
Χριστοῦ προσκαλούμενος: ❧

Εν εἰρκτῇ συγκλειόμενος, κακουχίαις τρυχόμενος, καὶ
τυράννοις δέσμιος παριστάμενος, ἐπαπειλοῦσι θωπεύ-
εσι, Χριστὸν ἐξαρνῆσασθαι, ἐχ' ἡττήθης λογισμῷ, αὐτοκρά-
τορι χρώμενος, ἀλλ' ἐνέμεινας, ἐν τῷ λάρυγγι φέρων τὰς
ὑψώσεις, φαλμικῶς Θεῷ τῶν ὅλων, καὶ δι' αὐτὸν θανατούμενος: ❧

Ωσπερ κέδρον ἐν πρίωνι, ὡς πελέκει κυπάρισσον, οὕτω σου Γεώργιε κατεμέλιζε, ξίφει αὐχένα καὶ φάρυγγα, δεινῆς ἀποφάσεως, ὁ σκαιώτης ὑπουργός, ὁ ὠμότατος δῆμιος καὶ δυσώνυμος, σὺ δὲ ἔφερες μάνκαρ τὰς μελλούσας, ἀντιδόσεις ἀποβλέπων, καὶ τῇ σκοπῇ ἐδιήμαρτες.

Μνήμη ὄντως ὡς γέγραφε, Σολομών ὁ θαυμασίος, μετὰ ἐγκωμίων δικαίων γίνεται· ἰδοὺ γὰρ πάντες συνήχθημεν, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠσμασιν, ἐκτελέσοντας πισῶς, σοῦ τὴν ἀθλησιν ἐνδοξε, καὶ βοήσοντες, ἐκτενῶς τῷ Σωτῆρι, ὁ δοξάσας, τὸν σεπτὸν σου ἀθλοφόρον, δεῖξον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου:

Δόξα, Ἦχος, δ΄

Ερωτι τρωθεὶς Γεώργιε, νυμφίῳ τῇ νοητῇ, τὰς φυσικὰς δυνάμεις ὑπερηκόντησας· καὶ πλήρης γενῶνως τῆς χάριτος, ἀνθρωπίνην ἅπασαν ἀπώσω δειλανδρίαν· σὺ γὰρ ἐκ ἐθέλεις τὴν ψυχὴν διαζευχθῆναι τοῦ σώματος τῇ φυσικῇ συγγενείᾳ, τῇ ἰσχυρί τῇ δωθείσῃ σοι παρὰ τοῦ πάντων Θεοῦ, ὑπεριδοῦσαν τοῦτο, ταύτην ἀποκατέστησας· δι' ὃ φασγάνοις τυραννικοῖς, ἀνιλεῶς κατετέμνετο, καὶ κεφαλὴ δίχα διηρεῖτο, αὐχεῖν τε στάχυσ καθάπερ πικρῶς κατεθερίζετο· σοῦ δὲ ἡ ἀδαμάντινος καὶ γενναία ψυχὴ, ὕμνους προσάδειν τῷ Θεῷ, τοὺς καταλλήλους οὐκ ἔλιπε, τοῦτον ἐκδυσωποῦσα· ὥνπερ καὶ νῦν

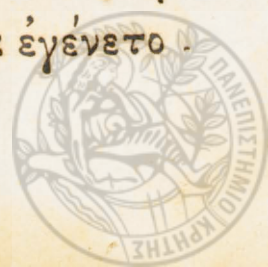
4

πανεύφημε, Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἀγγέλοις συνι-
 σάμενος, ἰκέτευε ἐκτενῶς, χάριν εὐρεῖν καὶ ἔλεος, τοὺς
 πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως : *Καὶ νῦν ὁ αὐτός.*

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῶ
 Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑπο-
 δέχεται: σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων ἅγια ἀγάζονται, καὶ
 ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυσικῶς πανηγυρίζει μεθ' ὧν
 καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοή-
 σωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ ὁ ἔχων
 τὸ μέγα ἔλεος :

*Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
 Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 Ἄδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
 ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς
 ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσά
 ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δι-
 καιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ·
 γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός·
 καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι,
 καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο.

ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσαι· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος ποιῆσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ :

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βράσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθῶσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πειστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι

χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:

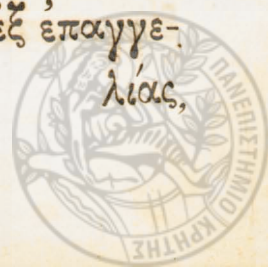
Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσαι· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολυὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγάπηθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ· ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἄρεσ' ἡ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:

Εἰς τὴν λιτὴν σιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γεωργίου, Ἦχος, α'. Νικομηδείας.

γαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίκυα παράδοξα μεγαλειᾶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ σείρας ἀκάρπου ἐξ ἐπαγγελίας,

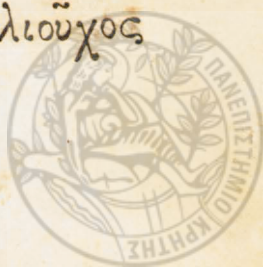
λίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν. Ἀπενεχθήσονται, φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέύτως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν: ❧

Ὁ αὐτός.

Τῶν ἀθλητῶν τὸν ζηλωτὴν, καὶ ὁμόφρονα τῶν Μαρτύρων, τὸ καύχημα τῆς Χίου, καὶ τῶν Κυδωνιέων ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα· τὸ νεόβλαστον ἄνθος Παραδείσου τοῦ μυσικοῦ, τὸ εὐωδίας πληρῶσαν τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· καὶ τῶν αὐτοῦ μυριπνόων ὁσμῶν πρὸς ἀπολαυσιν, σηγκαλέσαν πάντων εὐσεβῶν τὰ συστήματα, Γεώργιον τὸν νεομάρτυρα, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν· ἔτος γὰρ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος καρτερῶς, τὰ τῆς νίκης ἤγειρε τρόπαια, καὶ παρέστηκε σεφηφορῶν Χριστῷ τῷ ἀγωνοθέτῃ, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν: ❧

Ὁ αὐτός.

Καιδρύνεται λαμπρῶς, χίος ἡ Πατρίς σου καὶ Κώμη ἡ τῶν Κυδωνιῶν, ἐπὶ τῇ σῇ μνήμῃ, νεομάρτυς Γεώργιε, τῆς μὲν γὰρ πολίτης ἐγένου, τῆς δὲ πολιούχος

ἤδη κατέσσης καὶ φρουρός· ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ τῶν πι-
 ςῶν Ἐκκλησία ἀγάλλεται, νέον σε πρέσβην πρὸς Θεὸν
 κτησαμένη, ἣν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐσεβείᾳ ταῖς πρὸς αὐτὸν
 εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου διαφύλαττε :

Ἦχος, β΄

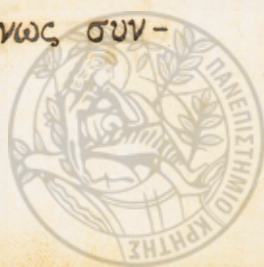
Τῇ σφαγῇ σου ἅπαντας, τοὺς εὐσεβοῦντας ἀγιά-
 σας, εἰς ὕψος οὐράνιον μετεκομίσθης ἀθλητὰ,
 δείξας τοῖς ἀσεβέσιν, οὕτω νικῶντας τοὺς χριστομάρ-
 τυρας· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σαρκὸς, τὸν ἐπ' ἀνδρείᾳ καυ-
 χώμενον ἐχθρόν, ὥσπερ ρουθιὸν παιζόμενον, εὐμαρῶς
 καταβάλλουσιν· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν σῶν ὑμνωδῶν,
 τοῦ πολυπλόκου βελίᾳρ τὰ ἐνέδρα, πόρρῳ ποιησάμενος,
 ἀντιλαβοῦ νεομάρτυς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως :

Ἦχος, γ΄

Ε'δοξας ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων, τεθνᾶναι Γεώργιε,
 καὶ ἡ ἔξοδός σου ἐκ τῆς προσκαίρου ζωῆς, κάκω-
 σις αὐτοῖς ἐλογίσθη, ἀλλὰ ζῆς ἐν Χριστῷ, τὴν μακα-
 ρίαν καὶ εἰρηναίαν ζωὴν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ τοῖς
 ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις εὐφραινόμενος· μεθ' ὧν μὴ παύσῃ
 πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν :

Ἦχος, π, α΄

Δεῦτε φιλοθέων ὁμήγυρις, δεῦτε γηθοσύνας συν-

δράμωμεν, δεῦτε καὶ κοσμήσωμεν ἄσμασι τὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Γεωργίου τοῦ νεοφανοῦς ἀθλητοῦ, σήμερον γὰρ Οὐρανῶν ἀνοιγόντων, εἰσέρχεται ἐν δόξῃ, καὶ μετὰ παρρησίας τῷ ποθουμένῳ Χριστῷ παρίσταται· καὶ ὁ ἐν γῇ νομίμως ἀθλήσας, καὶ σερρῶς ἀγωνισάμενος, ἀκηράτῳ σέφει ἐν οὐρανῷ, παρὰ τοῦ σεφοδότου κατασέφεται, καὶ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ βραβεῖα ἐπάξια, παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου κομίζεται· πάντες οὖν δεόμενοι αὐτοῦ, μετ' εὐλαβείας βοήσωμεν μὴ ἐπιλάβῃ Ἄγιε, τῶν πικρῶς ἐπιτελούντων, τὴν ἀεισέβασον μνήμην σου: Δόξα, ἦχος, π, β!

Οὔτε καιρὸς τῆς ἀπὸ γῆς ἐκδημίας σου, Γεώργιε μάρτυς, νεύσει τῇ θείᾳ ἐφέσῃ, τότε ἔσπευδες ἀποθέσθαι, τὴν παχύτητα τοῦ σοῦ σαρκίου, καὶ διελθεῖν ἀκολύτως, τὴν σενωτάτην διόδουσιν· διὰ τοῦτο τὸ γεῶδες σκῆνος δι' ἀθλήσεως καταλεπτύνας, κούφως ὡς ὑπόπτερος πρὸς θαλάμους, τοὺς οὐρανίους ἀνέδραμες, καὶ ταῖς Μαρτύρων συνήφθης χοροσασίαις· διό σου δεόμεθα καὶ ἡμεῖς, μὴ ἐλλείπῃς ἀθλητὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὴν Τριάδα δυσωπῶν, βαρβαρικῆς τυραννίδος ῥύσασθαι τοὺς τιμῶντας σε:

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Σήμερον τὰ σίφη τῶν πικρῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ

Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάναντος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθαι, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκδοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰὶ πρεσβεύσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν: ✠

Εἰς τὸν σῖχον, σιχηρὰ, προσόμια. Ἦχος, β'.

Οὔτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δούλων ἀπωκίσθης αἰσθητῶς, τῶν καταφιλούντων ἐν πίσει, χιοπολῖτα τὴν σὴν, κάραν τὴν σεβάσμιον τὴν θριαμβεύσασαν, κατὰ τῶν ἀντιπάλων σου, τῶν ἄνω καὶ κάτω, κατεπαλαισάντων σοι τυραννικοῖς ἀγκισμοῖς· πᾶσι δὲ πιστοῖς αἰτουμένοις, καὶ πανηγυρίζουσιν ἅμα, γέμουσαν ἀντίληψιν τὴν ἔνθεον: ✠

Σῖχος· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ω τῆς μακαρίας σου ψυχῆς, τῆς ἀξιώθείσης συνεῖναι, τοῖς τῶν Ἀγγέλων χοροῖς, Θρόνον τοῦ Δεσπότης, περικυκλούντων φρικτῶς, τοὺς στεφάνους κατέχοντος,

τοὺς ἀμαραντίνους, δι' ὧν σου κατέσβεψε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, ὅτι ἐν τῷ βήματι ἔστης, καὶ καρτερικῶς ἠγωνίσθης, ἵνα καταβάλῃς τὸν ἀντίπαλον:

Σίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

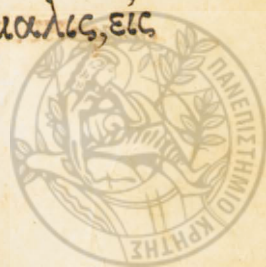
Μὴ ἐγκαταλίπῃς ὀρφανούς, τοὺς ἐπικηδεύσαντας μάκαρ, σῶμα τὸ σὸν εὐλαβῶς, θήκη τῶν λεψάνων τε, ἀσπαζομένους θερμῶς· τοὺς ἐν γῇ καὶ τοὺς πλέοντας, τοὺς πόρρω καὶ πέλας, καὶ τοὺς ἀγρυπνοῦντας σοι ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, ἵνα ἐκτελῶσι τοὺς ὕμνους, καὶ δοξολογῶσι προθύμως, μνήμην σου τὴν ἐνθεον Γεώργιε:

Δόξα, ἦχος, β'.

Εὐφραίνεται ἐν Κυρίῳ Κυδωνιέων Πόλις, τὴν μνήμην σου ἐκτελοῦσα, χιοπολιτα Γεώργιε, οἶεται γὰρ δικαίως ἀπολαβεῖν σε παρὰ Θεοῦ βραβεῖον καὶ σέφανον, ὅτι ἐν βαρβάρους αἰῶσι, τοὺς Ἕλληνας σοφοὺς κατέσῃσατο, καὶ κήρυκας ἐνθέρμους, τῆς Τρισηλίου μιᾶς Θεότητος· ἦν ἐκτενῶς ἱκετεύοις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ· σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς

τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται· ταύτη ἐκδοήσωμεν, ὡς
ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη:

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α'.

III Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ληθὺς Κυδωνιέων ἐν ὠδαῖς ἐφημήσωμεν, ἡμῶν
τὸν πολιοῦχον, καὶ τῆς Χίου τὸ καύχημα· τῆς πίστεως
πρόμαχον Θερμὸν, Γεώργιον ὀπλίτην τὸν σεῖρόν· ἐ-
πλάκη γὰρ γενναίως τῷ δυσμενεῖ, καὶ τοῦτον κα-
τηκόντισεν· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς σεφηφορῶν, μάρτυσι
συναγάζεται, καὶ ἡμῖν ἐξευμενίζεται Χριστὸν
τὸν φιλόανθρωπον: *Θεοτοκίον, τῆς εὐρυπύλου.*

Ἦχος, δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ
τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις.
ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται,
καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται· αὐ-
τῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε
τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίσου ἡ ἐκπλήρωσις:

*Ἡ εὐλογία τῶν ἁγίων, καὶ ἡ ἀνάγνωσις
τοῦ Ἀγίου: &*

————— & —————

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν, α'. *Σιχολογίαν, Κάθισμα.*

Ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, καὶ ὀπλίτην Κυρίου, σεφάνοις
λογικοῖς, κατασέψωμεν πάντες, Γεώργιον τὸν
ἐνδοξον, καὶ αὐτῷ ἐκδοήσωμεν· σῶζε φύλαττε τὴν σε
γεραίρουσαν Πόλιν, καὶ ψυχαῖς ἡμῶν, ἀμαρτημάτων
τὴν λύσιν, πρεσβεΐαις σου δώρησαι.

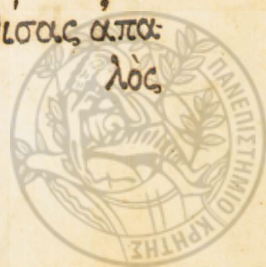
Δοξα· Ὁμοιον.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, καὶ λαμπρὸν ἀριστερά, ὑμνήσω-
μεν πιστοί, ἐν ὠδαῖς ἐτησίαις, Γεώργιον τὸν ἐνδοξον,
τὸ τῆς Χίου καλλώπισμα, ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῶν δαι-
μόνων τὰ σίφη, ἐκνικήσαντα, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλί-
α, καὶ ῥώμῃ καὶ χάριτι. *Καὶ νῦν. Ὁμοιον.*

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, προσφέρε-
ται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς
τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας, ταύ-
την ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρί-
σωμεν. *Μετὰ τὴν, β'. Σιχολογίαν, Κάθισμα.*

Ἦχος, δ'. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὔραιότατος βλαστὸς ὁ τῆς Χίου, ὁ ἀπανθίσας ἀπα-
λὸς

λὸς πρὶν ὑπάρχων, τῆς ἀσεβείας καύσωνι δεινῷ καυ-
ματισθεὶς, ἴδε νῦν ἐξήνθισεν εὐσεβείας τὸ ἄνθος, αἷμα-
τι ἀθλήσεως ἀρδευθεὶς ἐξαισίως· καὶ εὐωδίας ἐπλήσεν
ἡμᾶς· ὃν ἐπαξίως τιμήσωμεν ἄσμασι.

Δόξα· Ἐπεφάνης σήμερον.

Ελαμπρύνθη ἄθλοις σου, καὶ ἡγιάσθη τῇ ἐκχύσει
ἁγίε, αἱμάτων σου τῶν ἱερῶν, Κυδωνιέων ὁ σύλλογος,
καὶ τὴν σὴν κόνιν, κατέχων δοξάζει σε.

Καὶ νῦν ὅμοιον.

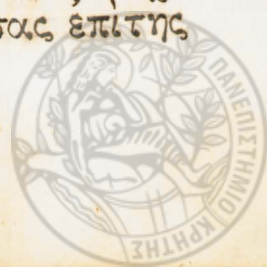
Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπα-
σα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα·
αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον· κάθισμα:

Ἦχος, γ· Τὴν ὠραιότητα.

Οτε τῷ ἔρωτι τῷ τοῦ Κυρίου σου, ὡς βέλαι τέτρωσαι,
μάρτυς Γεώργιε, παλινδρομήσαι ἐν κλαυθοῖς, πρὸς ὃν
ἡρνήσω ἔσπευσας· ὅτε δὲ τῷ βήματι τῶν ἀνόμων παρέ-
σηκας, τότε τὴν κατάπτυστον ἐβδελύξω δυσέβειαν·
καὶ ξίφει ἐκτμηθεὶς σου τὴν κάραν, πρεσβεύεις ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Δόξα· ὅμοιον.**

Αμπρῶς τὸ πνεῦμά σου Χριστὸς ἐδέξατο, Μάρτυς
Γεώργιε, ὃν περ τοῖς ἄθλοις σου, ἐδόξασας ἐπὶ τῆς

γῆς, κηρύξας Θεὸν τῶν ὅλων, δυσεβῶν ἐνώπιον, σαρκω-
θέντα βουλήματι, καὶ λαμπρῶς ἐδόξασεν, ἐν τοῖς θεί-
οις σκηνώμασιν, ἐν δόξῃ ἀφράτῳ καὶ ἀλήκτῳ, συντά-
ξας Μαρτύρων τῇ χορείᾳ. **Καὶ νῦν.**

Ἦχος, πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαβίδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω
Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἁγίου ἐξ αὐτῶν
προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει
εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν,
ὁ Βαραχίου Υἱὸς καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε
θαῦμα παγκόσμιον. **α.**

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου, ἦχος.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεϊ κέδρος:

Στίχ: Πευτευμένος ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ. **Πᾶσα**
πνοή· **Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου Γεωργίου.**

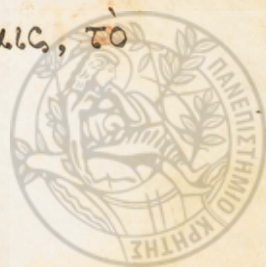
Δόξα· Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου·

Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ: Εἰλήσόν με ὁ Θεός· Ἰδιόμελον.

Ἦχος, β'.

Εν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, Χιοπολιτα
Γεώργιε, σὺν ταῖς τῶν ἁγίων χορείαις, τὸ

πνεῦμά σου αἰωνίως ἀγάλλεται, λαμπρῶς δὲ καὶ τὰ
πανιέρα σου λείψανα, ἐν τῇ Κυδωνιῶν Κώμῃ διατηρε-
μενα τιμᾶται, καὶ πανταχοῦ τὸ σεπτόν σου ὄνομα ὑ-
μνεῖται καὶ δοξάζεται Χριστός, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν
ἀντιδοξάζοντας :

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ Κύριε ἐλέησον.ιβ΄

Καὶ οἱ Κανόνες :

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς, ς΄

Καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς, η΄

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου :

Ὡδὴ, α΄. Ἦχος, α΄. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Ὡτι παριστάμενος τῷ ἀνεσπέρῳ, τὸ σκότος
ἀπέλασον τὸ τῆς διανοίας μου, λαμπρότατε
ἀθλητὰ, τοῦ ἀνυμνῆσαι, ἐν ὡδαῖς τὴν θείαν
μνήμην σου.

Ἦχος σε βλάβημα καὶ θείον ἄνθος, τερπνὸν καὶ
πανεύοσμον, Ἀθλητὰ Γεώργιε, ἐξήνεγκεν εὐκλε-
ως, ἀλλ' ἐναθλήσας ἐκ τῆς γῆς, Χριστὸς ἐδρέψατο.

Ἐχθρὸς ὁ ἀρχέκακος ὑποσκελίσας, εἰς βόθρον κα-
τέρραξεν, ὄντα νηπιόφρονα, ἀλλ' ἀνδριθεὶς ταῖς
φρεσὶν, εἰς ὕψος ἤρθης, ἀθλητὰ θείας ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ακτίσι Θεόνυμφε τῶν πρεσβειῶν σου, ἀχλὴν διασκέδασον, τοῦ νοός μου ἄχραντε, τοῦ ἁσματος ἱεροῖς, ἀνευφημεῖν διηνεκῶς, τὰ μεγαλεία σου.

Ἔτερος Κανὼν· ᾠδὴ, αἰ. ἦχος, π, δ'.

Αρματηλάτην φαραῶ ἐβύθισε.

Τριάς ἁγία καὶ μονὰς ὑπέρθεε, ἡ φωτουργέα πηγὴ, ἐξ ἧς πᾶσα δόσις, ἀγαθὴ κατέρχεται, φώτισον τὴν καρδίαν μου, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι, τὸν ὑπὲρ σοῦ ἐναθλήσαντα, μάρτυρα τὸν νέον Γεώργιον.

Τοῦ Γεωργίου ὁπαδὸς γενόμενος, μάρτυς Γεώργιε, τοῦ τροπαιοφόρου, οὗπερ καὶ τοῖς ἴχνεσι, θερμῶς κατηκολούθησας, καὶ ἐνήθλησας ὄντως, ὑπὲρ Χριστοῦ καρτερώτατα, τούτου καὶ τῆς δόξης ἡξιώσαι.

Ο ἐν τῇ Χίῳ γεννηθεὶς τὸ πρότερον, τὸ κατὰ σὰρκα νυνὶ, δεύτερον ἐν Πόλει, Κυδωνιῶν ἠθλησε, καὶ ἐγεννήθη πνεύματι, διὰ τοῦ μαρτυρίου· ὅθεν ἀξίως ἐν ἁσμασι, τοῦτον ἐορτάσαι σπουδάζωμεν.

Θεοτόκion.

Τὸ Θεοτόκion σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἵρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει, σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως τέτοκας, τὸν ἐπέκεινα φύσει Θεογενήτωρ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰῶδιον.

Καταβασία· Χριστός γεννᾶται.

Ὡδὴ, γ· Σερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Τὴν τῶν ἡθῶν σου σεμνοπρέπειαν, λόγου τε καὶ ἔργου παντός ἀθλητὰ, Κυδωνιέων ὁ λαός, εὐφημεῖ ὁ χριστώνυμος, καὶ ψυχῆς τὴν γενναιότητα, ὕμνῃ καὶ δοξάζει σου.

Νομίμως ἠθλησας Γεώργιε, καὶ σεφάνῳ δοξης ἐσεφθης λαμπρῶς, ἀκούσας γὰρ τὴν κατὰ σοῦ, γενομένην μακάριε, προδοσίαν τὴν πρὸς θάνατον, οὐδόλως ἐμάκρυνας.

Εθελουσίως δὲ σεῖς ῥόψυχε, φέρων τοῖς ζητοῦσι παρέςχες σαυτὸν, καὶ ἀπαχθείς τῷ δικαστῇ, θαρσαλέως ἐκήρυξας, τὴν πίσιν τὴν ἔνθεον, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἑοτοκίον.

Ἰνα θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ἄνθρωπος ἐκ σοῦ τῆς αἰγνῆς ὁ Θεός, γέγονεν ὃν ὁ εὐκλεῆς ἀθλοφόρος ἐδόξασε, καὶ σὲ πᾶσιν ἀνεκήρυξε, Μητέρα ἀπείρανδρον.

Ἄλλος. ὁ Σερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οσερεώσας Οὐρανούς, καὶ Γῆν ὁ θεμελιώσας, ἐφ' ὑδάτων ἀθλητὰ γενναιόφρων, ἐσερέωσε καὶ σέ, ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν κάραν σου, ἀποτμηθῆναι μάρτυς, Χιοπολιτα Γεώργιε.

Τὸν τῶν μαρτύρων μιμιτήν, καὶ ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐορτάσωμεν φαιδρῶς, Γεώργιον τὸν μάρτυρα, τὸν ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσαντα.

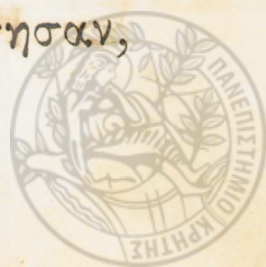
Τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἐορτὴν, κατ' ἔτος ἐπιτελοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν κινδύνων, διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀτρώτους ὡς νεόαθλε, συμπρεσβευτὴν ὡς ἔχων, τὸν μέγαν ὄντως Γεώργιον. **Θεοτοκίον.**

Ράβδον βλασήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πᾶντες, σὲ γινώσκομεν ἀγνή, θείας οὐσίας φέρουσιν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, Θεοχαρίτοτε ἄνθρακα.

Καταβάσῃα. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Καθίσματα. ἤχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Η εὐσημος μνήμη σου μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Γεώργιε ἐνδοξε, εἰς εὐφημίαν τῶν σῶν, ἀγώνων συνήγαγεν, ἅπαν πιστῶν τὸ πλῆθος, οὗς φρουρῶν μὴ ἐλλείπης, ῥύου παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἱεραῖς παρακλήσεσιν. **Δόξα.**

Ἦχος, π, α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.
Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις πᾶσαι ἐξέστησαν,

τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη ὑπερεθαύμασαν, καὶ συμμο-
ρία δυσμενῶν ἀσάρκων ἔφριξεν, ὅτε τυράννοιο παρεσῶε,
καὶ Χριστὸν ὁμολογῶν, ἠρέθισας ὥσπερ θῆρας, ἀνιλεῶς
σου τὸ σῶμα, κατασπαράξαι Μάρτυς Γεώργιε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον.

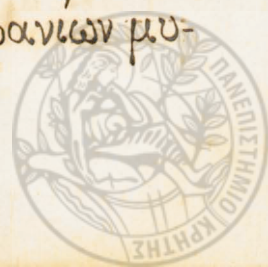
Αναβόησον φράσον ἡμῖν Προφῆτα Δαβίδ, ἑορτὴ ἡ
παρουῖσα χαρμονικῶς τίς ἐστὶ, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ
ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ἀπενεχθήσονται φησί, μυ-
σικῶς τῷ Βασιλεῖ, Παρθένοι ὅπισθεν ταύτης, καὶ αἱ
πλησίον δὲ ἅμα, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα.

Ὡδὴ, δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Απτόητος παρέσῃς ἀνόμῳ δικαστῇ, καὶ τὴν σὴν
ἐκκήρυξας εὐσέβειαν τρανῶς, καὶ μὴ θωπείαις,
ὑπεῖξας ταῖς παρ' ἐκείνου, εἰρκτῇ παρμμάκαρ, ἐμβλη-
θῆναι κατεκρίθης, ἐν ἧ τὸν Θεὸν ἐμεγάλυνες.

Ημέραις ἐπὶ πλείσταις ἐμμένων τῇ εἰρκτῇ, τὸν
Θεὸν ἐδόξαζες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς
καρδίας τρισμάκαρ καὶ διανοίας, καὶ μετὰ πόθου
ἀσιγῆτως ἀνεβόας, δόξατῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σατᾶν τοὺς ψυχοφθόρους θεόφρον λογισμοὺς,
μακρὰν ἀπεσόβησεν ἡ θεία ἀπὸ σοῦ, εὐχαρι-
στία Γεώργιε τῶν πανσέπτων, καὶ οὐρανίων μυ-

σηρίων τοῦ Σωτῆρος, τούτων εὐλαβῶς μετασχόντος σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν σε Παρθένε Θεόνυμφε ἁγνή, ὡς Θεογεννήτριαν καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν, σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τῇ Ἀδὰμ.

Ἄλλος · Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Σὲ ἀληθῶς, μέγαν προσάτην ὁ Κύριος, ἡμῖν πᾶσιν, ὄντως ἐδωρήσατο, νὺν τῷ γενναίῳ τε καὶ σοφῷ, Δεῖῳ Γεωργίῳ, ὧ νεομάρτυς Γεώργιε· διὸ τὴν Πόλιν ταύτην, ἐκ παντοίας ἀνάγκης, δυσωποῦμεν λιταῖς σου περισώζε.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς Χίς βλάστημα γέγονας, ἀλλ' ἡ Πόλις αὕτη σὲ ἐπλούτησε, μέγαν αὐτῆς ὑπερασπιστὴν, καὶ θερμὸν προσάτην, ὡς ἐν αὐτῇ ἐναθλήσαντα, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, ὡς ἄρνιον σφαγέντα, ὃν ἡμῖν ἐξιλέωσαι ἅγιε.

Δεῦρο πληθὺς, πᾶσα πιστῶν ἡ ὁμύγηρις, τὴν τοῦ νέου μάρτυρος Πανήγυριν, ἐπιτελέσωμεν ψαλμικῶς, ἅπαντες ἐν ταύτῃ, πνευματικῶς εὐφραινόμενοι· καὶ γὰρ τινὸς δικαίᾳ ἐγκωμιαζόμενου, οἱ λαοὶ γραφικῶς εὐφρανθήσονται.

Θεοτοκίον.

Δαβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας τὸν παμβασιλεύοντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα· ἐγέννησας Παρθένε, Θεοτόκον δίοσε, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου δοξάζομεν.

Καὶ ταβασία· Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ὡδὴ, ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ισχὺν ἐξ ὕψους κατελθεῖν πισῶν ὁ λαὸς, ἥτις καθ' ἐκάστην εὐχαῖς καὶ δεήσεσι, τῇ σῇ καρδίᾳ παναοίδιμε, ἦν καὶ λαβὼν θεόθεν, ἐνήθλησας γενναίως.

Ισχὺν σε μάρτυς ἄνωθεν Χριστὸς ὁ Θεός, κραταιὰν ἀθλοῦντα ἀξίως ἐνέδυσεν, ὁ τῆς σαρκὸς εἰδὼς τὸ ἄτονον, ὅθεν ἐναθλήσας, ἦρας τρόπαια νίκης.

Τὴν σὴν ἀνδρίαν ἐνδοξε Ἀγγέλων πληθὺς, ἄνωθεν ὁρῶσα ἐτέρπετο ἅπασα, καὶ δῆμος κάτω ὁ χριστῶνυμος, τῶν Κυδωνιέων ἐκρότεισι τὰς χεῖρας. **Θεοτοκί.**

Σὲ μόνην καταφύγιον πλουτοῦμεν ἀγνή, πάντες οἱ Θεὸν μακρῶς παροργίσαντες, καὶ ἁμαρτίαις βαρυνόμενοι, ὅπως ταῖς σαῖς πρεσβείαις αὐτῷ ἰλεοθῶμεν.

Ἄλλος· Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γίνα τῶν αἰωνίων, ὄντων ἀγαθῶν κληρονόμος ὑπάρ-
ξειας, οὐκ ἐφείσω μάκαρ, τοῦ ἰδίου Γεώργιε σώμα-
τος, ἀλλ' αὐτὸ προθύμως, καὶ τὴν ψυχὴν συναπαλῃσω,
ὥς τὸ πρὶν ὁ Χριστὸς ἀπεφώνηατο.

Τῶν Μαρτύρων ἐγένου, σὺ ἀκαταγώνιστος ἐνδοξε
σύναθλος, καὶ τοῦ μαρτυρίου τὸν ἰσότημον σέφα-
νον εἴληφας· ὅθεν τῇ Τριάδι, παρεστηκὼς σὺν τέτοις
μάκαρ, ὑπερεύχου ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Πατρίδος ἐγένου, πόθῳ μετανάστης θεόφρων
Γεώργιε, ἵνα ἀπολαύσης, ὅπερ θεῖον ἀπώλεσας
βάπτισμα, ὃ καὶ ἐνεδύσω, θείᾳ προνοίᾳ τοῦ Κυρίου,
διὰ τοῦ μαρτυρίου νεόαθλε. **Θεοτοκίον.**

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε δυνάμεων σὲ μα-
καρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως
δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς, τοῖς οὐρα-
νίοις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Καταβασία· Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὡδὴ, ς'· Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Τῇ μαχαίρᾳ ἐν χαρᾷ, ἀθλητὰ πνευματικῇ, τὴν
τιμίαν κεφαλὴν, καὶ αὐχένα τὸν σεπτὸν, ὑπέκλι-
νας, ἀποτμηθεὶς δὲ Χριστῷ προσήνεξαι.

Ὡσπερ ἄμωμος ἁμνός, ὥσπερ θῦμα λογικόν,

ἱερεῖον ὡς τερπνόν, προσηνέχθης τῷ Χριστῷ Γεώργιε,
ἐπουρανίῳ τραπέζῃ ἐνδοξε.

Αλγηδόνας, τὰς φρικτάς, ὑπομείνας ἀνδρικῶς,
τοῦ δημίου ἀπηνῶς, τέμνοντός σου ἀθλητὰ,
τὸν πάνσεπτον, αὐχένα θῦμα Θεῷ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον σε ἀγνήν, ὡς πρὸ τόκου Μαριάμ, τῇ
δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος Ἰησοῦ, Γεώρ-
γιος, ὁ νεομάρτυς, τρανῶς ἐκήρυξε.

Ἄλλος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τῆς Χίου μάκαρ ἐκφύς, Χριστοῦ θαράπων ἐτύγχα-
νες· ἐν Νεαπόλει δ' αὐτοῦ, νέος ὢν ἐξέκλινας,
τούτῳ δ' αὖθις ὕψερον, ἐν ταῖς Κυδωνίαις, ὑπετά-
γης δι' ἀθλήσεως.

Εἰ καὶ τὸ πρὶν τὸν Χριστὸν, ἡρνήσω φεῦ, ἐν νεότη-
τι, ἐν ἡλικίᾳ δ' ἔλθων, αὖθις ὡμολόγησας, καὶ
υἱὸν τοῦ ἅπαντας, σώζειν δυναμένου, Θεοῦ τοῦτον
ἀνεκήρυξας.

Ως παρρησίας τυχών, πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν φιλάν-
θρωπον, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς ὑπὲρ τούτου
ἁγίε, ὑπὲρ τῆς τιμώσης σε Πόλεως δυσώπει, τοῦ
ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ κλήσις σου αληθῶς, ψυχῶν ὑπάρχει καθάρσιον,
καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐστὶν ἐλατήριον, καὶ
φυγαδευτήριον πονηρῶν πνευμάτων, Θεοτόκε ἀειπάρ-
θενε .

Καταβασία: Σπλάγγων Ἰωνᾶν .

Κοντάκιον .

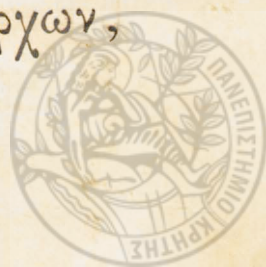
Ἦχος . γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον .
Αρνίον ἄκακον, πρὸς τὴν σφαγὴν ἠκολούθησεν
τὸν αὐχένα ἐκλινας ἐθελουσίως τῷ ξίφει·
ἄνωθεν, ὃ σεφοδότης σέφει σὴν κάραν· πλήθη δὲ
Κυδωνιέων λαμπροφροῦντες, ἐκτελοῦσι τὴν σὴν
μνήμην, Χιοπολῖτα γενναῖε Γεώργιε .

Ἔτερον, ὁμοιον .

Εωσφόρος ἐλαμψεν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις αἰῶσιν, ἡ
σεπτὴ σου ἄθλησις, Γεώργιε νεομάρτυς, ἅπαντας,
καταφωτίζουσα ὀρθοδόξους· πίσει τε καὶ ἐν ἀγάπῃ
σοὶ προσιόντας, καὶ θερμῶς ἀναβοῶντας· χαίροις
Μαρτύρων Χριστὲ ἀγαλλίαμα .

Ὁ Οἶκος .

Δεῦτε οἱ πιστοὶ ἅπαντες, τὸν τοῦ Χριστοῦ νεομάρ-
τυρα Γεώργιον, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς
ἐορτάσωμεν, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσωμεν· οὗτος
γὰρ ὁ ἀοίδιμος ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ὑπάρχων,

ἐκδυσθεὶς ἠρνήθη φεῦ! τὸν Χριστὸν· οὐκ' ἐνέμεινε
 μέν τοι ἐν τῇ ἀπιστίᾳ ὡς νουνεχῆς, ἀλλὰ γνωρίσας
 τὴν ἑαυτοῦ ἀπάτην, ἔζη ὀρθοδόξως, φρονῶν τὰ ἡμέ-
 τερα, καὶ διάγων χριστιανικῶς· διαβληθεὶς δὲ παρά-
 τινος ὡς ἐξωμότης, ἤχθη εἰς ἐξέτασιν καὶ μὴ δε-
 λήσας ἀρνήσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἀπετμήθη τὴν
 κεφαλὴν· διὸ τοὺς μὲν Ἀγγέλους ἠΰφρανε, τοὺς δὲ
 δαίμονας ἥσχυνε· καὶ ἡμᾶς ἐκίνησε κρᾶζειν, χαίροις
 Μαρτύρων Χριστὲ ἀγαλλίαμα.

**Τῷ αὐτῷ Μηνί, κς'. τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου νεομάρτυρος
 Γεωργίου τοῦ Χίου, τοῦ ἐν ταῖς Κυδωνίαις ταῖς ἐν
 Εὐφείῳ ἀθλήσαντος.**

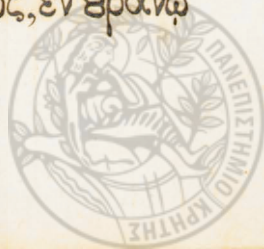
- ” **Σ**φάττη, τιτρώσκη, ὡς τρυγῶν, ὡς ἀρνίον,
- ” **Α**θλων γεωργέ, θῦμα Χριστοῦ ὡς γένη,
- ” **Κ**άββαλεν ἀντίβιον, πικρῶν πρόμος, εἰκάδι ἕκτη.

**Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς· Ἀμήν.**

Ὡδὴ, ζ'. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Τὸν μαρτυρίου δρόμον διήνυσας, γενναίως ἀθλο-
 φόρε Γεώργιε, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν.

Πορφύραν ἐξ οἰκείων ἐνδέδυσσαι, αἱμάτων νεομάρ-
 τυς Γεώργιε, μεθ' ἧς παρέσῃς λαμπρῶς, ἐν ἑρανοῦ
 τῷ Χριστῷ.

Μαρτύρων ἡ χορεία ἐδέξατο, προσθήκην σε
λαμπρὰν ἀξιάγασε, μεθ' ἧς Χριστῷ μελωδεῖς,
εὐλογητὸς ὁ Θεός. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, τοὺς ὡς Θεῶ
Μητέρα τιμῶντάς σε, ἐκέτευε ῥυσθῆναι,
ἀπὸ παντοίων δεινῶν.

Τῆν κάραν ἐτμήθης σου, ὥσπερ ἀρνίον ὑπὲρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ μαρτύρων ἐδείχθης, ὅλβος
αἰοίδιμε θεοπόθητος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνακρά-
ξεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ἀπάντων ἡλόγησας, σὺ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν
πανόλβιε, καὶ σαρκὸς τῆς ἰδίας, ὁμοῦ καὶ
κόσμου καὶ κοσμοκράτορος, καὶ ἐκβοᾷς ἐκτενῶς
πρὸς τὸν Κύριον, εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Χριστὸν ὡμολόγησας, πάντων ἀνθρώπων μάρτυς
ἐνώπιον, διὰ τοῦτο αὐτός σε τοῦ Οὐρανίου
Πατρὸς ἐνώπιον, ὁμολογήσει. Ἀγγέλων παρόν-
των σοι, ὥσπερ αὐτός ὁ Σωτὴρ πρὶν ἀπεφῆνα-
το. **Θεοτοκίον.**

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θεοῦ διὰ
 σου Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς
 τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς
 πίσει κραυγάζοντας εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν. **Καταβάσιν·** οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ὡδὴ, ἡ· ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εχθρὸν τὸν ἀλάστορα, δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νικῆ-
 σας Γεώργιε, καὶ τρόπαια λαμπρά, κατ' αὐτῆς
 ἐγείρας, ὡς λαμπρὸς ἀριστεὺς, Θεόθεν ἐκομίσω,
 διάδημα τοῦ κάλους.

Τῆς Χίου τὸν ὄρπηκα, τὸ πλάτος οὐρανοῦ, καὶ
 γῆ τῶν πράξεων νῦν, ἐδέξατο λαμπρῶς, καὶ
 ἡ θεία δρόσος εὐθαλῆ συντηρεῖ, τὸν ἐν ἀθλοφό-
 ροις Γεώργιον τὸν νέον.

Τρυφῆς ὁ χειμάρρους σε, ὡς δένδρον οὐρανῆς,
 παμμακάρι Γεώργιε ποτίζει νοητῶς, καὶ οἱ
 ἐν τῷ κόσμῳ, τῶν χαρίτων τῶν σῶν, τῆς ὁσμῆς
 πληροῦνται τελοῦντες σου τὴν μνήμην. **Θεοτ:**

Τὸ μέγα μυσῆριον, τοῦ Τόκου σου ἀγνή, ὁ χιὸς
 Γεώργιος ἐκήρυξε τρανῶς, καὶ τῆς ἀληθεί-
 ας, τῶν ἀμμάτων αὐτοῦ, τῇ βαφῇ εὐθίκτως,
 ὑπέγραψε τὸ κυρὸς.

ἄλλος· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ ἱερόν σου λείψανον, ἐν τῇ Πόλει κατὰκει-
ται, τῶν Κυδωνιέων, ἐν ἧ καὶ ἐνήθλησας, καὶ ἀνη-
ρέθης διὰ Χριστὸν, καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἐνεδύσω τὸ
σέφος· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, ἱκετεύεις ἀπαύτως,
ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Ο μέγας ἐν τοῖς μάρτυσι, τῶν πιζῶν ὁ Θερμό-
τατος, ὁ τροπαιοφόρος πρέσβυς τε Γεώργιος, σὲ νῦν
ὡς συνώνυμον, προσεκαλέσατο ἐν χαρᾷ, οἴκῳ τῷ
αὐτοῦ, τῷ παμμεγίστῳ καὶ θείῳ· ἐν ᾧ καὶ ἀνε-
κλήθη, τὸ ἱερόν σου σῶμα, ἵν' ἅμα δυσωπῇτε
ὑπὲρ παντός τοῦ Κόσμου.

Υπὲρ ἡμῶν μὴ παύσητε, δυσωπεῖν τὸν φιλάνθρω-
πον, ὅπως οἰκτειρήσῃ, πάντας ἡμᾶς ἅγιοι,
Γεώργιοι ἐνδοξοί, ἡ καρτερόφρων θεία δυάς, τοὺς
χαρμονικῶς, καὶ γηθοσύνως τελοῦντας, ὑμῶν τὴν
θείαν μνήμην, τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν, καὶ πᾶσι
συγχωρήσῃ, ὡς μόνος ἐλεήμων. **Θεοτοκίον.**

Ἄλλην ἐκτός σου Δέσποινα, βοηθὸν οὐκ ἐπίσμαι,
Ἀπλήν σου πρὸς Θεόν, καταλαγὴν οὐ κέκτημαι,
ἐλέησον ἄχραντε, ἐμὲ τὸν ἀπολλύμενον, διὰ τὰς

ἐκ βρέφους, ἀθεμήτους μοι πράξεις, καὶ σῶσόν με
βοῶντα, χαῖρε εὐλογήμενη, χαῖρε δεδοξασμένη εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. **Καταβάσ'.** Θαύματος ὑπερῷος.

Ωδὴ, 9. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Κυδωνιέων ἡ Πόλις, Θεοσεφῇ ἀριστεία, ἰδοῦσα
ὅμῳσιν αὐτῆς, σὲ Γεώργιε μάκαρ, ἀγωνισά-
μενον σερρῶς, καὶ νίκην ἀράμενον ἠγάσατο, καὶ
τελεῖ ἐξ ἐκείνου τὴν σὴν μνήμην, ἐτησίως ἐν ὠδαῖς.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, μάρτυς Γεώργιε θεῖς,
μετὰ μαρτύρων ἱερῶν, Προφητῶν Ἀποστόλων, Ὁσίων
καὶ Ἱεραρχῶν, Θεῷ παριστάμενος ἱκέτευε, ἐκ
παντοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς τιμῶντάς σε
πισῶς.

Τῷ ἐν ὠδαῖς ἐφυμνίois, κατακοσμήσαντι πόθῳ,
τὴν μνήμην σου τὴν ἱερὰν, καὶ φαιδρὰν ἀθλοφό-
ρε, ὅλος χαρίης καὶ φαιδρὸς προσάτης παράσθηθι.
Γεώργιε, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου καὶ τῆς δίκης, τῆς
ἐσχάτης καὶ φρικτῆς. **Θεοτοκίον.**

Σὺν τῇ ἀχράντῳ Παρθένῳ, τῇ φωτοφόρῳ νεφέ-
λῃ, αἶγλῃ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, τὰς ψυχὰς ἐλαμ-
φθῆναι, τῶν ἀνυμνούντων σου πισῶς, τὰς ἄθλας

καὶ χύσιν τῶν αἱμάτων σου, ἄθλοφόρε Γεώργιε
 δυσώπει, τὸν τῶν ὅλων ποιητήν.

ἄλλος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εξέστησαν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, καὶ δαιμόνων
 αἱ φάλαγγες ἔφριξαν, ὅτι σαυτὸν, ἔδωκας ἐ-
 κούσιον εἰς σφαγὴν, καὶ ἀπεκτάνθης ἅγιε· ὅθεν
 ἡμεῖς πᾶντες περιχαρῶς, δοξάζομεν ἀπαύτως,
 τὸν σὲ ἐνισχυκότα, Χριστὸν τὸν εὐσπλαγγον Θεὸν
 ἡμῶν.

Εὐφραίνου καὶ σὺ Πόλις Κυδωνιῶν, καὶ ἀγάλλε
 εὐθύμως τῷ πνεύματι, ὅτι ἐν σοί, ὁ μάρτυς
 ἀνηρεύθη ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ ἡγιασθης ἅπαντα, αἵ-
 μασι τοῖς τούτου τοῖς ἱεροῖς· διὸ καὶ ἀνευφήμει, καὶ
 ἐόρταζε τοῦτον, ὥς ὑπὲρ σοῦ αἰεὶ πρεσβεύοντα.

Τὴν μνήμην σου τελοῦντες τὴν ἱερὰν, ἱκετεύομεν
 πᾶντες οἱ δοῦλοί σου, τοὺς τῇ σορῷ, τῶν θείων
 λειψάνων σου ὡς εἰκῶς, ἀπαύτως προσεδρεύοντας,
 καὶ ἀσπαζομένους εἰλικρινῶς, διάσωσον ἐκ πάσης,
 δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ τὴν εἰρήνην ἡμῖν βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ ποιητήν, συλλαβοῦσα
 Παρθένε ἐκύησας, καὶ νῦν ἰδοὺ, οἷά περ Βασίλισσα

δεξιᾶ, τούτου ἄγνη παρίσασαι, ὅθεν δυσωπῶ σε ἁ-
ρισερᾶς, μερίδος λύτρωσαι με, ἐν ὥρᾳ τῇ τῆς δίκης,
καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον. ✠

Καταβασία· Μυσήριον ξένον.

Εξαποσειλάριον· Τυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Πλάρναξ τῶν λειψάνων σου, τῶν σῶν ἀγώνων
τράπεζαν, Γεώργιε νῦν τιθεῖσα, ἡμᾶς καλεῖ
ἐντρυφῆσαι· διὸ συνευφραινόμεθα, καὶ πικρῶς ἐξαι-
τούμεθα, ὥσθι φρουρὸς τῶν δούλων σου, καὶ ἄγρυπνος
εὐσεβείας, προσάτης καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἔτερον.

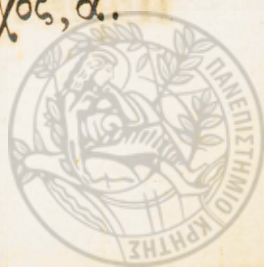
Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκθμένης.

Χριστὸς ἐμοὶ παράκλησις ἐν ταῖς λυπαῖς· Χριστὸς
ἐμοὶ ἀντίληψις ἐν βασάνοις· Χριστὸς μοι δοτὴρ
τῶν ἀντιδόσεων, ἀποκειμένων μάρτυσι· διὸ
τῷ ξίφει τμηθεῖτω, ἡ κεφαλὴ ἀνεβόας.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παρθένος κατὰ φύσιν σὺ πρὸ τοῦ τόκου· Παρθέ-
νος ὑπὲρ φύσιν αὐθις ἐν τόκῳ· Παρθένος μετὰ
τόκον ὑπὲρ ἔννοιαν, διετηρήθης Δέσποινα· διὸ
παρθένους ἐκ πάντων, παθῶν σοὺς δούλους συντήρει.

Εἰς τοὺς Αἶνους· Πᾶσα πνοή· ἰσῶμεν σιχ. δ.
καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμια· Ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀρχιφώτου Τριάδος νῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, νεομάρτυς Κυρίου, Γεώργιε δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελούντων σου, τὴν αἰσέβασον μνήμην, καὶ ἐν ὥδαίς, εὐφημούντων τοὺς ἀγῶνας σου.

Συνωνυμήσας τῷ πάλαι μεγαλομάρτυρι, Γεώργιε τρισμάκαρ, ἀθλητὰ γενναιοφρον, ἐνήθησας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐν ψυχῆς γενναιοτήτι, ἀποσκοπῶν τῶν βασάνων τὰς ἀμειβάς, καὶ τὰ γέρα τῆς ἀθλήσεως.

Τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καλῶς διήνυσας, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, Ἀθλοφόρε Κυρίου, λοιπὸν ἀπόκειται σοι ἐν οὐρανῷ, ὁ ἀκήρατος σέφανος, ὃν σοι παρέξει Γεώργιε ὁ Χριστός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Οὔτε ἐπέστη ἡ ὥρα τοῦ κομισθῆναί σε, ἐν τόπῳ καταδίκης, τότε δήσου τῷ γόνυ, κλίνας, πυριβόλῳ καὶ τῇ σφαγῇ, σεαυτὸν παραδέδωκας. Κυδωνιέων δὲ ἔδαφος τὸ κλενόν, ἐφοινίχθη τοῖς σοῖς αἵμασι.

Δόξα, ἦχος, π, δ΄

Τί σοι δῶρον προσάξω; ὁ νῦν αἰὼν τῷ Χριστῷ ἐκβοᾷ· ἀληθείας ὅλως ὑπάρχω ἀμέτοχος,

ψεύδους, δὲ μᾶλλον πλήρης, πλείων τε ἀδικι-
 ῶν, καὶ πάσης ἀνομίας. Προφητῶν ἀμοιρῶ. Ἀπο-
 σόλων ἐσέρημαι. Ὀσίων καὶ Δικαίων ὁ ὄμιλος
 ἐξέλιπέ μου τοῦ κράτους. ἀλλ' ἰδού σοι προσφέρω
 ὥσπερ κρίνον πανεύοσμον, κλάδον εὐθαλέστατον
 μαρτυρικῆς εὐανθείας. ὃν ἡ Χίος εὐσεβῶς ἐφυτοῦρ-
 γησε. καὶ Πόλις Κυδωνιέων, ξίφει μαρτυρικῶ μετ'
 εὐφροσύνης ἀπέτεμε. ἅς ἀβλαβεῖς διασώζεις καὶ
 λαὸν τὸν χριστώνυμον βαρβαρικῆς τυραννίδος, ὃ δὲ
 αὐτὸν ἐκουσίως γενόμενος ἄνθρωπος, διὰ σπλάγχνα
 ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαριστοί. καὶ ἐκ
 τῶν Κανόνων, ᾠδὴ, γ' καὶ, ς'.**

**Ὁ Απόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Ἁγίου
 Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.**

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μαρτύριον τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου νεομάρτυρος,
Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου.

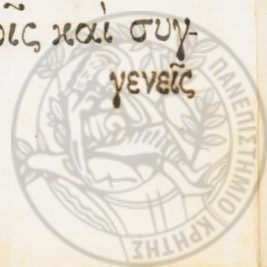
Συγγραφέν παρὰ Νικηφόρου Ἱερομονάχου.
Εὐλόγησον Πάτερ.

Οὗτος ὁ νέος Ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Πόλιν τῆς νήσου Χίου· ὁ Πατήρ του ἐκατάγετο ἀπὸ ἑνα χωρίον τῆς αὐτῆς νήσου, Πιθυοῦς καλούμενον· ὠνομάζετο δὲ αὐτὸς Παρασκευᾶς, ἡ δὲ μήτηρ του Ἀγγεροῦ, ἡ ὁποία ἀποθανοῦσα, ἄφησε τὸν Γεώργιον νήπιον, ἕως ἐννέα μηνῶν· μετὰ παρέλευσιν δὲ ἄλλων ἐννέα μηνῶν, ὑπανδρεύθη δεύτερον ὁ Πατήρ του, καὶ ἐδόθη τὸ παιδίον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἀνατροφὴν τῆς μητρυιᾶς, ὄντας τότε μηνῶν δεκαοκτὼ, καὶ οὕτως ἀνετράφη, γνωρίσας ὡς μητέρα τὴν μητρυιάν· ὅταν ἔφθασε πλέον εἰς ἱκανὴν ἡλικίαν, τὸ ἔδωσαν εἰς ἕνα τεχνίτην βισετζῆ τὸ ὄνομα, τὴν τέχνην ταγιαδοῦρον διὰ νὰ μάθῃ τέχνην· Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐκτίσθη καὶ ὁ ναὸς

τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τὴν νῆσον Ψαρά, καὶ ἐπροσ-
καλέσθη ὁ βισετζῆς αὐτὸς νὰ τεχνουργήσῃ τὰ τέμ-
πλεα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὰ ψαρά ἐπῆρε
καὶ τὸ παιδίον, καὶ ἐδούλευεν ἐκεῖ ἀντάμα του· ἐκεῖσε
δὲ διατρίβων, ἐγνωρίσθη καὶ ἐφιλιώθη μὲ ἄλλους, καὶ
ἀναχωρήσας χωρὶς γνώμην καὶ εἶδῃσιν τοῦ μαϊστοροῦ
του, ἐταξίδευσεν μὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Καβάλαν· πλὴν
καθὼς ἡ φυγὴ του ἀπὸ τὰ ψαρά, ἔγινεν μὲ παιδικὴν
ἀφροσύνην καὶ ἀγνωσίαν, ἔτξι καὶ εἰς τὴν Καβά-
λαν, ἀγνωστα καὶ ἀνόητα ὡς παιδίον ἐπέρασεν·
ὅτι μίαν ἡμέραν παρακινήθεις μὲ ἄλλα μουτζάκια,
ἐπῆγαν εἰς ἓνα κῆπον καὶ ἔκλεψαν καρπούζια· ἄλ-
λα ἐλθὼν ὁ κηπουρὸς, ἐπρόφθασεν καὶ ἐπίασε μόνον
τὸν Γεώργιον, καὶ δὲν ἤξεύρω πῶς διὰ τὴν μικρὰν
ζημίαν, τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν κρίσιν. Εἰκεῖ φοβη-
θεὶς ὡς παιδίον μικρὸν ὁποῦ ἦτον, ἐξώμοσε φεῦ! καὶ
ἠρνήθη τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐδέχθη τὴν κρατοῦ-
σαν ἀντίχριστον πλάνην· καὶ μετὰ ταῦτα παρέλα-
βεν αὐτὸν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους ἀγαρηνοὺς, καὶ
τὸν εἶχε μαζύ του μερικὸν καιρὸν, καὶ αὐτὸς πάλιν
τὸν ἔδωκεν ὑπερον εἰς ἄλλον.

**Αὐτὰ μὲν ἔπαθεν ὁ Γεώργιος, οἱ δὲ γονοῖς καὶ συγ-
γενεῖς**

γενεῖς του δὲν εἶχαν καμμίαν εἶδῃσιν, μήτε ποῦ εὐρίσκετο, μήτε τί ἔπαθεν· ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, νὰ καὶ ἔρχεται εἰς τὸν λιμένα τῆς Χίου ἓνα πλοιάριον φορτωμένον καρπούζια, καὶ μετ' ὀλίγον εὐγαίνει ἀπὸ αὐτὸ ὁ Γεώργιος· τυχὼν δὲ ἐκεῖ ἓνας του συγγενῆς, τὸν εἶδε, τὸν χαιρετᾷ με πολλὴν προσχάρειαν, ἔπειτα ἀκούει νὰ τὸν λέγουν οἱ ἄλλοι ἀχμέτην· ἐξέστη ὁ ἄνθρωπος ἀκούωντάς το, ἡλλοιώθη ἡ ὄψις του· καὶ τί εἶναι αὐτὸ ὅπῃ ἀκούω; τὸν λέγει· αὐτὸς ὅμως δὲν τοῦ ἔδωσεν ἀποκρισιν· ἀλλὰ τότε μὲν ὑπέσχεψε μὲ σιωπὴν εἰς τὸ καΐκι· ἄλλην δὲ φορὰν εὐρῶν εὐκαιρίαν, ἦλθε μόνος εἰς τὸ πατρικόν του σπῆτι, ἀλλὰ κακῇ τύχῃ, δὲν εὐρῆκε τὸν πατέρα του, ἐπειδὴ ἔλειπεν εἰς ταξιίδιον· ὅθεν ἐγύρισε πάλιν εἰς τὸ καΐκι, χωρὶς νὰ λάβῃ καμμίαν διόρθωσιν, καθὼς ἤλπιζε, καὶ μὲ τὸ ἴδιον καΐκι ὅπου ἦλθεν, ἀνεχώρησε πάλιν· ἀλλὰ δὲν ἀπέρασε πολὺς καιρὸς, καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς τὴν χίον μὲ ἄλλο καΐκι, καὶ μὲ χριστιανικά φορέματα, καὶ ἐπῆγε τότε καὶ ἀντάμωσε τὸν πατέρα τῷ ἑκλαίε λέγουσιν, ὁ πατὴρ του, ὅταν τὸν εἶδε, καὶ καλλίτερα εἶχα τὸν θάνατόν του ἔλεγε, παρὰ νὰ τὸν ἰδῶ

εἰς τοιαύτην ἀθλιότητα, καὶ ἄλλα παρόμοια· τί τὰ μετὰ ταῦτα λοιπὸν; τὸν εἶχε μερικαὶς ἡμέρας, ἕως ὅπου νὰ ἰδῇ πῶς νὰ τὸν οἰκονομήσῃ· ἐν τοσούτῳ γνωρίζοντας, πῶς δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ζήσῃ πλέον τὸ παιδίον μέσα εἰς τὴν Χίον, μετὰ βουλῆς καὶ καὶ γνώμης τοῦ πνευματικοῦ του Πατρὸς, τὸ ἔβαλε μέσα εἰς τὸ καΐκι του, (ὅτι ἡ ναυτικὴ ἦτον ἡ τέχνη του) καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τόπον ἀγνώριστον καὶ ἀκίνδυνον, τὸ ἔφερε λέγω εἰς τὰς Κυδωνίας, καὶ ἐκεῖ τὸ παρέδωκεν εἰς ἓνα καλὸν χριστιανόν, ὅστις μαθὼν τὸ συμβάν εἰς τὸ παιδίον, τὸ ἔστειλε καὶ εὗρίσκετο ἔξω εἰς ἓνα του ὑποσατικὸν διὰ τὸ ἀκίνδυνον· ἦτον δὲ τότε τὸ παιδίον δέκα χρόνων ἡλικίας.

Ταῦτα ἐρευνήσαντες ἀκριβῶς τοὺς συγγενεῖς καὶ γείτονας τοῦ Γεωργίου, καὶ τὸν σεβασμιώτατον Ἱερομόναχον καὶ Πνευματικὸν καὶ ἐφημέριον τῆς ἐνορίας του (εἶναι δὲ ἡ ἐνορία του ἡ Παναγία ἡ ἐπιλεγόμενη Ὁδηγήτρια·) ταῦτα λέγω ἐρευνήσαντες ἐμάθομεν καὶ γράφομεν, περὶ τῆς γεννήσεως, καὶ τῆς ἀνατροφῆς, καὶ τῆς ἐξομώσεως τοῦ Γεωργίου. Τὰ δὲ ἐξῆς, πῶς δηλαδὴ ἀπέρασεν εἰς τὰς Κυδωνίας, καὶ πῶς ἐπολιτεύθη, καὶ πῶς τελευταῖον ἔλαβε τὸν μαρ-

τυρικόν

τυρικὸν θάνατον, θέλομεν τὰ ἱστορήσῃ, καθὼς μᾶς τὰ ἔγραψεν ἐκεῖθεν ἀπὸ τὰς Κυδωνίας ἕνας γνωστὸς ἡμῖν, ἐλλόγιμος καὶ φιλομάρτυς, καὶ καθὼς ἄλλοι τινὲς ἐκεῖ τυχόντες ἐδιηγήσαντο· εὕρισκετο, ὡς εἴρηται, εἰς τὸ ὑποσατικὸν τοῦ καλοῦ ἐκείνου χριστιανοῦ, μὲ ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτὸν, καὶ πολλὰ πιστὸς καὶ φρόνιμος ἦτον εἰς τὴν δούλευσίν τε, καὶ πολλὰ σεμνὸς καὶ εὐτακτος ἐφαίνετο καὶ ἦτον εἰς ὅλα τοῦ τὰ κινήματα, καὶ ἔργα καὶ λόγια.

Επέρασε λοιπὸν οὕτω καλῶς καὶ χριστιανικῶς πολιτευόμενος, δουλεύων τὸν χριστιανὸν ἐκεῖνον, χρόνους πολλούς· φθάσας δὲ εἰς τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας του, ἐξεθάρρῃσε πλέον καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν Πόλιν τῶν Κυδωνιῶν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἔμενεν ἐκεῖ ἀφοβα, καὶ ἐγνωρίσθη σχεδὸν μὲ ὅλους τοὺς ἐντοπίους, καὶ ἐφιλιώθη μὲ πολλούς· ἔπειτα ἐπροσκολλήθη καὶ εἰς μίαν γερόντισσαν γυναῖκα, καὶ τὴν εἶχεν ὡς παραμάναν του, βοηθὸν εἰς τὰς χρεῖας του· ὁ πατήρ του ὁμῶς ἐδῶ εἰς τὴν χίον (μᾶς διηγεῖται ὁ ῥηθεὶς πνευματικὸς τῆς ἐνορίας του) πάντοτε ἐκλαίε καὶ ἀνεσέναζε διὰ τὸ ἀδηλον τέλος τοῦ υἱοῦ· καὶ ποτὲ εἰρήνην δὲν εἶχεν ὁ λογισμὸς του· ὅθεν καὶ μίαν

φορὰν, ἀπὸ συμβουλῆς τοῦ πνευματικοῦ τοῦ Πατρὸς , ἐπῆγε νὰ τὸν πάρῃ μὲ τὸ πλοιαρίον του, νὰ τὸν βάλῃ εἰς κανένα Μοσχόβικον καράβιον, νὰ περάσῃ εἰς μέρη ἀφοβα· πλὴν δὲν ὑπήκουσεν ὁ υἱὸς, λέγωντας, ὅτι καὶ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκετο δὲν εἶχε φόβον, μὲ τὸ νὰ μὴν ἤξευρετινάτ, εἶδῃσιν· μὲ τὸν καιρὸν ὅμως ἐξεθάρρῃσε καὶ ἐφανερώσεν εἰς τὴν γραίαν ἐκείνην τὴν παραμάναν τοῦ τὸ ἀπόκρυφον τῆς ἀρνήσεώς του· ἦλθεν ἔπειτα καιρὸς νὰ ἀρράβωνισθῇ μίαν κόρην· ὅθεν οἱ συγγενεῖς τῆς ἐξετάσαντες τὴν γραίαν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νέου, ἔμαθον παρ' αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ μυτικὸν ἐκεῖνο, πλὴν διὰ τὰ ἄλλα καλὰ ὅπου εἶχεν ὁ νέος, δὲν τὸν παραίτησαν, ἀλλὰ ἔγινεν ὁ ἀρράβων, καὶ οἱ γάμοι ἐτοιμάζοντο νὰ τελειωθοῦν.

Αλλὰ τί ἀκολουθεῖ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ; ἕνας ἀδελφὸς τῆς ἀρράβωνιστικῆς του, ἐσκανδαλίσθη μαζὺ τοῦ διὰτὶ τοῦ ἐζήτει τὰ δάνεια ἄσπρα ὅπου εἶχε τοῦ δώσῃ πρότερον· ὅθεν ἐπῆγεν ὁ ἄθλιος καὶ τὸν ἐπρόδωσεν εἰς τὸν Ἀγῶν τοῦ τόπου, πῶς εἶναι τοῦρκος· τὴν προδοσίαν ταύτην μαθόντες τινὲς φίλοι τοῦ Γεωργίου, τοῦ ἔδωσαν τὴν εἶδῃσιν, καὶ τὸν ἐσυμβούλευσαν καὶ τὸν ἐπαρακινοῦσαν νὰ φεύγῃ τὸ ὀγλιγωρότερον

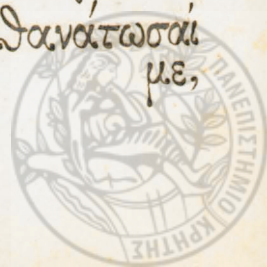

ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἢ καὶ νὰ κρυφθῇ πρὸς και-
 ρὸν, διὰ νὰ μὴ πιασθῇ, φοβούμενοι τὸ ἄδηλον τῆς
 ἐκβάσεως· αὐτὸς ὅμως ὁ μακάριος, φαίνεται πῶς
 εἶχε καὶ προτήτερα ἐλέγχουσιν τὴν συνείδησιν
 διὰ τὸ πτῶμα τῆς ἀρνήσεως· ὅθεν οὔτε ἔφυγεν,
 οὔτε ἐκρύφθη, ἀλλ' ἔμενεν εἰς τὸ φανερόν καὶ
 καμμίαν δειλίαν δὲν ἔδειχεν· ἦλθεν ἡ ὥρα, καὶ
 ἐσάλθησαν οἱ ὑπηρέται τοῦ κριτοῦ, νὰ τὸν φέρουν
 σιδηροδέσμιον εἰς τὸ κριτήριον· ὁ Γεώργιος βλέπων
 τὰς τοὺς ἐγνώρισεν ὅτι διὰ λόγου τοῦ ἤρχοντο·
 λοιπὸν πρὶν ἐκεῖνοι νὰ πλησιάσουν, ὥρμησεν αὐτὸς
 πρὸς ἐκείνους, καὶ θεληματικῶς παρεδόθη εἰς
 χεῖρας των, καὶ αὐτοὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κριτὴν ὡς
 κατὰ δίκον· τὸν ἐρωτᾷ ὁ Κριτής, διατὶ ἐτόλμησας
 νὰ ἀφήσης τὴν ἐδικήν μας πίσιν, καὶ νὰ ἀκολου-
 θήσης πάλιν ἐκείνην ὅπου ἠρνήθης πρότερον; ἀπο-
 κρίνεται ὁ μάρτυς μὲ ἀφοβίαν, μήτε τὴν πίσιν με
 ἠρνήθηκα, μήτε τὴν ἐδικήν σας ἐδέχθηκα, ἀλλὰ
 παιδίον μικρὸν ὄντας, μὲ ἐβίασαν νὰ τὴν δεχθῶ,
 πλὴν ἐγὼ τὴν γνώμην μου ποτὲ δὲν τὴν ἠλλάξα,
 ἀλλὰ πάντοτε χριστιανὸς ἦμουν, καὶ χριστιανικὰ
 ἐπέρνουν· τὴν δὲ ἐδικήν σας θρησκείαν πάντοτε

τὴν ἐμισουν, καθὼς καὶ τῶρα τὴν μισῶ καὶ τὴν ἀποσρέφομαι, καὶ παντελῶς δὲν τὴν δέχομαι· ταῦτα εἰπόντος τοῦ μάρτυρος μὲ γενναιότητα καὶ ἐλευθεροσομίαν, μετέβαλεν ὁ κριτὴς τὴν ἀγριότητα εἰς ἡμερότητα, καὶ τὸν λέγει· εἰπέ μας, ἄνθρωπε, τὸ ὄνομα ὁποῦ ἔλαβες ὅταν ἐσουνετεύθης· καὶ τοῦτο ἦτον δόλος, διὰ νὰ κάμῃ τάχα τὴν ὁμολογίαν τῆς πίσεώς των, λέγωντας τὸ τούρκικόν του ὄνομα· τὸ ὄνομά μου ἀπεκρίθη ὁ μάρτυς, εἶναι Γεώργιος, καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα μέλλω νὰ ἀποθάνω.

Εἰπέ μας, τὸν λέγει πάλιν, εἰπέ μας τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴν ἀρνῆσαι τὴν πίσιν μας, καὶ κατὰ ἀλήθειαν δὲν μᾶς βαρυφαίνεται αὐτὸ, ὁποῦ ὡς ἄγνωστος νέος ἔκαμες· ἀλλὰ μάλιστα θέλομεν σέ τιμήσῃ μεγάλως, καὶ εἰς ὅλους ἡμᾶς θέλεις εἶσαι ἀγαπητός, εἰδὲ καὶ παρακούσεις, γνῶριζε καλῶς, ὅτι θέλεις λάβῃς σκληρὸν καὶ ἐπόδυνον θάνατον· ὁ μάρτυς ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα, τὸ ὄνομά μου τὸ εἶπα, τὸ ἠκούσατε· ὀνομάζομαι Γεώργιος, καὶ Γεώργιος θέλω καὶ ποθῶ νὰ ἀποθάνω· δὲν ἀποθαίνης μὲ καλὸν θάνατον, τοῦ εἶπεν ὁ κριτὴς, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σὲ θανατώσω μὲ κακὸν θάνατον· θανατώσαι με,

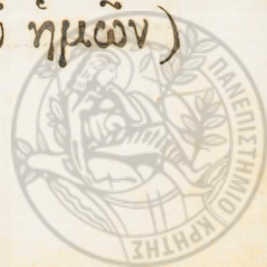
με, ἀπεκρίθη ὁ μάρτυς, μὲ χαρὰν δέχομαι τὸν
 θάνατον· καὶ παρευθὺς ἔδωκε προσαγὴν ὁ κριτὴς
 νὰ φυλακωθῇ ὁ μάρτυς, ὃ καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐγένετο
 ἡ ὀγδόη ἦτον τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὅπου ἐφυλα-
 κώθη, καὶ ἔμενεν εἰς δεινὰ τῆς φυλακῆς ὁ μακά-
 ριος ἡμέρας δέκα καὶ ἑπτὰ· καὶ αὐτός μὲν ὁ αἰ-
 διμος ἔχαιρε καθυπερβολὴν, καὶ πνευματικῶς
 ἠφραίνετο, πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· ὁ δὲ εὐσεβὴς
 καὶ φιλομάρτυς τῆς Πόλεως λαός, μετὰ θερμῶν
 δακρύων ἐδέετο τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ καὶ
 νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ νὰ τελειώσῃ τὸν θειὸν ὁρ-
 μὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς
 ἀθλήσεως. ἅλλὰ καὶ εἰς τὴν φυλακὴν μὲ ὅποιον
 τρόπον ἠδύναντο οἱ εὐλογημένοι, τὸν ἐπαρηγορεῖσαν
 καὶ μάλιστα ἓνας εὐλαβὴς ἐντόπιος, ὅπου κατὰ θεί-
 αν οἰκονομίαν εὐρέθη μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἔ-
 χοντας εἶδησιν γραμμάτων, καλὴ συνοδίᾳ τοῦ
 ἔγινε, καὶ ἱκανὴν παρηγορίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ αὐ-
 τόν, εἰς τὰ δεινὰ ἐκεῖνα τῆς φυλακῆς.

Ἐπειδὴ εἰς ὅλας αὐτάς τὰς ἡμέρας, πολλὴν
 ἐνόχλησιν τοῦ ἔδιδαν οἱ ἀγαρηνοὶ μέσα εἰς τὴν
 φυλακὴν φοβερίζοντες νὰ τοῦ κάμουν διάφορα εἶδη

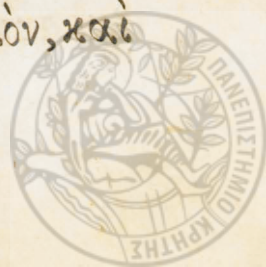
βασάνων, καὶ τελευταῖον νὰ τὸν θανατώσουν, με σκληρὸν καὶ ἐπόδυνον θάνατον· τέλος πάντων εἰς τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Νοεμβρίου, ἠκούσθη ὅτι ἐδόθη πλέον ἢ ἀπόφασις νὰ θανατωθῇ· λοιπὸν οἱ χριστιανοὶ τοῦ γράφουν τὴν εἰδήσιν, καὶ ὅτι ἂν ἤθελε νὰ κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυσηρίων, ἔχουν τὸν τρόπον νὰ τοῦ κάμουν αὐτὴν τὴν δουλευσιν· ταῦτα τὰ δύο καλὰ ἀκούσας ὁ μακάριος μάρτυς, ἤγουν τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, τὸ ἐφόδιον τοῦ οὐρανίου δρόμου, ὑπερεχάρη καὶ ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ εὐχαρίστησεν ἐκείνους ὅπου ἐφρόντιζαν διὰ λόγου του.

Ἦλθεν ἔπειτα ὁ Πνευματικὸς τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἐξωμολογήθη καὶ ἐκοινώνησε μετὰ κατανύξεως καὶ χαρᾶς, καὶ καθὼς ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, εὐθὺς ὅλα τὰ θηρία ὅπου γυρίζουν τὴν νύκτα διὰ τὴν τροφήν, φεύγουν καὶ κρύπτονται, ἔτσι καὶ ὅλοι οἱ πονηροὶ καὶ βλάσφημοι λογισμοὶ, ὅπου δεινῶς τὸν ἐνοχλοῦσαν, καὶ νὰ κοιμηθῇ τελείως δὲν τὸν ἄφιναν, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν φαντασίαν του (διωχθέντες ἀπὸ τὴν θείαν χάριν, τοῦ νοητοῦ ἡλίου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν)

καὶ ἡσύχασεν ὁ νοῦς του, καὶ εἰρήνευσεν ἡ καρδιά του καὶ ἐκοιμήθη ἀτάραχα· ὁ ἄλλος ἐκεῖνος, χριστιανὸς, ἰδὼν ὅτι ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ὅπου ἐκοινωνήσεν, ἡσύχα καὶ εἰρηνικά, τὸ περιεργάσθη καλῶς, ὅθεν τὸ πρῶτον, ἤγουν τὸ ἐξημέρωμα τῆς εἰκοστῆς πέμπτης, τὸν ἐρωτᾷ με ἀπορίαν, ἀδελφε, τί εἶδα ἀπόψε εἰς ἐσένα; ἐσὺ τόσαις νύκταις δὲν ἐκοιμήθης τόσον ἡσύχα καὶ γλυκά; διατί, ἀπεκρίθη ὁ μάρτυς, τὰς ἄλλας νύκτας δὲν με ἄφιναν ἡσυχον οἱ σατανικοὶ λογισμοὶ, ἀλλὰ τὴν νύκτα ταύτην, φαίνεται πῶς τοὺς διεσκόρπισε καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἡ χάρις τῶν Ἁγίων Μυστηρίων, καὶ ἦτον εἰς μεγάλην εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν ὁ νοῦς μου καὶ ἡ καρδιά μου· ὅθεν ἐκοιμήθηκα, ἐπειδὴ ἤμουν τόσας νύκτας ἀγρυπνος.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ καλὸς ἐκεῖνος χριστιανὸς, τὸν ἐνηγκαλίσθη, καὶ ἀπὸ δάκρυα περιρρέόμενος, τὸν ἐκαταφίλησε λέγωντας με θρηνώδη καὶ διακεκομμένην φωνήν, ἀδελφέ μου, ἐσὺ αὖριον ἐξάπαντος μέλλεις νὰ παρασταθῇς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, με τὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων διὰ νὰ λάβῃς τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, καὶ τὸν ἀφθαρτον σέφανον τῆς ἀληθείας σου, καὶ τότε παρακαλῶ σε ἐνθυμήσου καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ

μεσίτευσον εἰς αὐτόν, νὰ μὲ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματα μου, καὶ νὰ μὴ με στερήσῃ τῆς θείας τε δόξης, ἀλλὰ νὰ μὲ ἀξιώσῃ καθὼς τώρα σὲ βλέπω μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἔτσι νὰ σὲ βλέπω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος καὶ μέσα εἰς τὸν Παράδεισον.

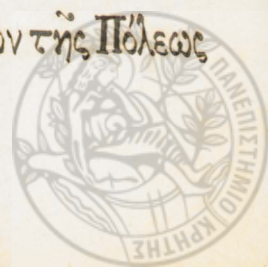
Επερασεν ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς εἰκοστῆς πέμπτης, καὶ ἔφθασεν ἡ ἑσπέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ ἀπόφασις νὰ ἀποκεφαλισθῇ ὁ μάρτυς· λοιπὸν οἱ φιλομάρτυρες Διδάσκαλοι, καὶ οἱ Ἱερεῖς, ἔκαμαν ἀπόφασιν νὰ ψάλουν ἀγρυπνίαν τὴν νύκτα ἐκείνην, ὑπὲρ ἐνισχύσεως καὶ ἐνδυναμώσεως τοῦ νεομάρτυρος· Τούτου ἀκουσθέντος, συνήχθησαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ χριστιανοὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἄρχησεν ἡ Ἀκολουθία εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς νυκτός, μετὰ κατανύξεως μεγάλῃς, καὶ πάντες μετὰ θερμῶν δακρύων ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ· καὶ ποῖος ἠδύνατο τὴν νύκτα ἐκείνην νὰ σταθῇ καὶ νὰ ἡσυχάσῃ μέσα εἰς τὸ ὀσπῆτιόν του; ἄλλοι ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἄλλοι εἰς τὴν ἀγορὰν ἔξωθεν τοῦ κριτηρίου, καὶ ὅσον ἐπέρνα ἡ νύκτα, τόσον τὸ πλῆθος ἐσυνάγετο εἰς τὴν μακαρίαν θεωρίαν τῆς ἀποτομῆς τοῦ θείου μάρτυρος, καὶ ὅλοι περιέμενον μὲ ἀναμένην καρδίαν, πότε νὰ ἰδῶν θριαμβεύουσιν τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

νεία τῆς σαρκὸς τοῦ μακαρίου Γεωργίου· τόσον ἦτον
 τὸ συναχθέν πλῆθος, ὅπου ἔφερε φόβον εἰς τοὺς ἀγαρη-
 νούς· νὰ εὐγάλουν ἔξω τὸν μάρτυρα, μήπως καὶ κάμῃ
 ὁ λαὸς κἀνένα ἄτακτον ὄρμημα· λοιπὸν ἔκαμαν πρῶ-
 τον μίαν δοκιμὴν, διὰ νὰ καταλάβουν τὴν γνώμην
 τοῦ λαοῦ, καὶ εὐγῆκαν καὶ ἔπεσαν ἔξαφνα μέσα εἰς
 τὸ πλῆθος, δύω ξεσπαθωμένοι, καὶ τὸ διεσκόρπισαν· εἰς
 τὸν διωγμὸν ἐκείνον, ἄλλος ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ἔχασε
 τὸ φανάρι, ἄλλος φόρεμα, ἄλλος παπούτζι, ἄλλοι ἐπά-
 τησαν ἄλλους, καὶ ἄλλοι ἐπατήθησαν ἀπὸ ἄλλους· καὶ
 οἱ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ χριστιανοὶ, οὕτω κακῶς ἐδιώχθησαν
 καὶ διεσκορπίσθησαν, οἱ δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλοντες,
 ἔφθασαν εἰς τὴν Λιτὴν, ἀλλὰ τῶν τροπαρίων ψάλλο-
 μένων, συνεβουλεύοντο οἱ Ἱερεῖς, πῶς νὰ μνημονεύσουν
 τὸν Γεώργιον, τάχα ὡς ἄνθρωπον ἀπλοῦν ἔτι, ἢ ὡς μάρ-
 τυρα τέλειον νὰ τὸν συντάξουν μετὰ τοὺς μάρτυρας, καὶ
 εἰς τὴν εὐλογίαν νὰ μὴ ζητήσουν τὴν πρεσβείαν καὶ ἰκε-
 σίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν μαρτύρων, ἀλλὰ νὰ δε-
 ηθοῦν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα τελειώσῃ τὸ
 μαρτύριον· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, πρὶν νὰ ἀρχίσῃ
 ἡ Λιτὴ, τὸ, **Σ**ῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, νὰ καὶ φθάνει
 ὁρομαῖος ὁ ἀπεσταλμένος καὶ διωρισμένος νὰ βλέπῃ

ἀπὸ κρυπτὸν μέρος τί γίνεται κατὰ τοῦ μάρτυρος, καὶ
 φωνάζει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τετέλεσται· καὶ εἰς μερικὰς
 ἐψυθίριζε καὶ μὲ ποῖον τρόπον ἐτελειώθη· καὶ τότε πλέον
 τίς δύναται νὰ παραστήσῃ μὲ λόγον τὴν πνευματικὴν
 ἀγαλλίασιν τοῦ χριστωνύμου λαοῦ; ποῖος νὰ ἐρμηνεύσῃ
 τὰ ἀφανῆ σκιρτήματα τῶν καρδιῶν τους ἀπὸ τὴν
 χαράν; λέγει ὁ Σολομών· ὅτι καρδίαις εὐφραινομέ-
 νης, πρόσωπον θάλλει· ἄλλ' ἐδῶ, φιλομάρτυρες ἀ-
 κροαταί, δὲν ἠκολούθησεν ἔτζι, ἀλλ' εὐφραινομένων
 καὶ ἀγαλλομένων τῶν καρδιῶν τῶν χριστιανῶν, οἱ
 ὀφθαλμοί των ἐφαίνοντο πηγαὶ δακρύων, καὶ τὰ πρό-
 σωπά των ἐκαταβρέχοντο ἀπὸ κατανύξεως δάκρυα,
 διὰ τὴν κατ' ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων νίκην τοῦ
 καλλινίκου ἀθλητοῦ Γεωργίου, καὶ μάλιστα ὅταν ἤκου-
 σαν τότε παρευθὺς τὴν ὄντως χαριστάτην ἐκείνην
 φωνὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
 τοῦ χιοπολίτου· καὶ οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐτε-
 λειώθη ἡ ἀγρυπνία ἐκείνη, ἐν τῇ νυκτὶ τῆς εἰκοστῆς
 ἑκτῆς τοῦ Νοεμβρίου, ὁμοῦ μὲ τὸ καλὸν καὶ θεοφιλὲς
 μαρτυρικὸν τέλος τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ ἀριστεῶς
 Γεωργίου· τί τὰ ἐντεῦθεν; ἐξημέρωσεν ἡ εἰκοστὴ ἑκτη,
 καὶ ἡ καρδίαις ὅλων σχεδὸν τῶν ἀνθρώπων τῆς Πόλεως

εἰς δύο καλὰ καὶ σωτήρια ἐμερίσθησαν· δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ μάθουν ἀκριβῶς μὲ ποῖον τρόπον, καὶ μὲ ποῖα βάσανα ἐτελειώθη ὁ μάρτυς, καὶ εἰς τὸ νὰ λάβουν τίποτε ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν χάριν· ὁ καὶ ἐγένετο καὶ ἄλλος ἔλαβε χῶμα βρεγμένον μὲ τὸ μαρτυρικὸν αἷμα, ἄλλος ἔβαφε βαμβάκι, ἄλλος ἔπερνε φόρεμα, καὶ κάθε ἓνας ὅτι ἠμπόρεσεν ἤρπασεν εἰς ἁγιασμόν του ἀπὸ τὸν μάρτυρα· τὸ δὲ μακάριον τέλος του, οὕτω πως ἠκολούθησεν.

Αφοῦ ἐκεῖνοι οἱ δύο ξεσπαθωμένοι ἀγαρηνοὶ διεσκορπίσαν τὸ πλῆθος, ὡς εἴρηται, τότε προσάζει ὁ κριτὴς ἓνα του ὑπηρέτην ἀγαρηνὸν, καὶ ἓνα χριστιανὸν ὅστις καὶ αὐτὸς ἦτον ὑπηρέτης τοῦ κονακίου, νὰ τὸν ἐκβάλουν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ νὰ τὸν ὑπάγουν δέσμιον, εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης· ὁ μάρτυς εὐθὺς παρεδόθη, καὶ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἐφέρετο μὲ σιωπὴν εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ μόνον ὅπου ἤθελε καταλάβῃ χριστιανούς, ἐζήτει συγχώρησιν· ὅτι ἀγκαλὰ καὶ πρῶτον ἐσκορπίσθησαν, μετὰ ταῦτα ὅμως ἐγύρισαν πολλοὶ, καὶ ἦτον εἰς τὰ πλησίον ἐργαστήρια· ἐδὼ ἀπαγομένου τοῦ μάρτυρος εἰς τὴν σφαγὴν, ἠκολούθησεν ἓνα ἄσπεῖον καὶ διηγήσεως ἄξιον·

ὁ χριστιανὸς ἐκεῖνος ὑπηρετῆς τοῦ ἁγῶ, θεόθεν βέβαια ἐμπνευσθεὶς, λέγει πρὸς τὸν μάρτυρα, ἀδελφε Γεώργιε, ἰδοὺ τὰ ἄρματα μου, λάβετα καὶ φέρεσέτα ἐσὺ, καὶ μεῖνε εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Ἀγῶ, καὶ νὰ δεθῶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον τὸν ἐδικόν σου, καὶ εἶμαι πολλὰ πρόθυμος νὰ ἀποθάνω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ· αὐτὰ τὰ λόγια μὲ ποίαν διάθεσιν καὶ γνώμην τὰ εἶπεν ἐκεῖνος, κάθε ἓνας δύναται νὰ τὰ καταλάβῃ· τὰ ὅποια τὰ εἶπε βέβαια, διὰ νὰ τὸν προθυμοποιήσῃ περισσότερο, καθὼς καὶ τῇ ἀληθείᾳ τὸν ἐπροθυμοποίησε, καὶ φλόγα δείου ἔρωτος ἀναίψε μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· ὅθεν παρευθὺς τοῦ ἀπεκρίθη, λέγων· ὄχι, ἀδελφε, ὄχι· ἐσὺ ὁ ἀνεύθυνος, ἔχεις πόθον νὰ ἀποθάνῃς ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ ἐγὼ ὁ ὑπεύθυνος νὰ μὴν ἀποθάνω; πῶς δύναται νὰ γένη τοῦτο; ἐγὼ, ἐγὼ ὁ ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποθάνω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔτρεχε μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς του ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν τζελάτην, λέγων καὶ ἀδιακόπως, τὸ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, ἕως ὅπου ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης.

Εκεῖ εἰς τὸν τοπον τῆς καταδίκης, ἦλθε καὶ ὁ Κριτής, μὲ καμπόσους ἄλλους καὶ ὅλοι αὐτοὶ παρε-

στάθησαν

ᾤθησαν ἐμπρὸς εἰς τὸν μάρτυρα, τάχα δια να τὸν
 τρομάξουν, ἀλλ' αὐτὸς νομίζωντάς τους ὡσαν ψωρα-
 λαίους κύνας, παντελῶς δὲν ἐφοβήθη· λοιπὸν ἐπρόστα-
 ξε μὲ θυμὸν τὸν μάρτυρα ὁ κριτὴς να γονατίσῃ εἰς
 τὴν γῆν, καὶ παρευθὺς ἐγονάτισεν· ἔρχεται ὁ τζελάτης,
 ᾤκει ἐμπρὸς του, καὶ δια να φανῇ φοβερός, κρατεῖ
 εἰς τοὺς ὀδόντας του μίαν μεγάλην μάχαιραν, καὶ με-
 τὰς χεῖρας του ἕνα τουφέκι συκομένον καὶ ἑτοιμον·
 καὶ ὅλοι οἱ παρεστῶτες ἀγαρηνοὶ ἔλεγον εἰς τὸν μάρ-
 τυρα να μετανοήσῃ, να μὲνῃ εἰς τὴν πίσιν τους, ἀλλ'
 ὁ μάρτυς μεγαλοφώνως ἔλεγεν, ὄχι, ὄχι, χριστιανός
 θέλω να ἀποθάνω· καὶ ταῦτα εἰπόντος τοῦ μάρτυρος,
 τοῦ ἔρριψεν ὁ τζελάτης τὸ τουφέκι εἰς ταῖς πλάταις,
 καὶ εὐθὺς ἀνάψε τὸ φόρεμά του, εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπῃ
 ἐκτύπησε, καὶ τὸ αἷμα ἐπήδα ἔξω ἀπὸ τὴν πληγὴν,
 ὡσαν ἀπὸ σωλῆνα, καὶ αὐτὸς ἔμενε γονατιστός, ἀκί-
 νητος, ὡσαν να μὴν ἔπαθε τίποτε· τοῦτο βλέπων ὁ
 ἀπ' ἀνθρώπος ἐκεῖνος τζελάτης, τοῦ ἐφώνηξε μὲ ἀγρι-
 ωτάτην φωνήν, κύψαι κάτω τὴν κεφαλὴν, καὶ ἱκα-
 νὴν ὥραν ἔτ' ἐκυπτὸς, ἐπρόσμενε τὸ κτύπημα τῆς
 μαχαίρας· ὁ δὲ τύραννος ἀφήσας τὸ τουφέκι, ἔλαβεν
 εἰς χεῖρας του τὴν μάχαιραν, καὶ ἔπειτα δὲν ἤξεύρω

ἢ ἀπὸ ἀνεπιτηδεϊότητα, ἢ ἀπὸ σκληρότητα διὰ νατὸν
 βασιανίση, ἐκτύπησεν εἰς τὸ κόκκαλον τοῦ λαιμοῦ, ὅπερ
 εἶναι κοντὰ εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τόσον ἐμπήχθη ἡ
 μάχαιρα μέσα εἰς τὸ κόκκαλον, ὅπου μὲ ὅλην του τὴν
 δύναμιν σύρνωντας τὴν εὐγαλεν. Ἀλλ' ὁ μάρτυς πάλιν
 δὲν ἔπεσεν, ἀλλ' ἔσεκεν ὡς καὶ πρότερον γαναι-
 τισὸς, ἀλλὰ καὶ δεύτερον ἐμπήξε τὴν ἰδίαν μάχαιραν
 ὀλίγον παρὰκάτω, καὶ πάλιν μὲ βίαν καὶ δύναμιν ἔσυρε,
 καὶ τὴν εὐγαλεν· ὁ δὲ μάρτυς ἔμενε εἰς τὰ γόνατα
 πάλιν, καὶ δύναμιν εἶχε ἀκόμα, καὶ ἔλεγε τὸ Κύριε
 Ἰησοῦ Χριστέ· μετὰ ταῦτα σπογγίσας ὁ ἀλιτῆριος
 τὴν μάχαιραν, τὴν ἄφησε παρὰμερα, ἔπειτα κτυ-
 πήσας μὲ τὸ ποδάρι του εἰς τὰ ὀπίσθεν τοῦ μάρτυρος,
 τὸν ἔρριψε προύμητα, ἔπειτα γονατίσας ἐπάνω εἰς
 τοὺς ὤμους του, καὶ πιάσας αὐτὸν ὡς ἀρνίον ἀπὸ τὴν
 σιαγόνα, τοῦ ἐχάραξε τὸν λαιμὸν ὥραν ἱκανὴν, μὲ
 ἓνα παραμάχαιρον, μὲ ἀνήκουσον σκληρότητα καὶ
 ἀσπλαγχνίαν· καὶ ἔβλεπες νὰ πίπτουν εἰς τὴν γῆν
 τὰ κρέατα ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ μάρτυρος, ὥσάν νὰ
 πίπτουν πριωνίσματα, ἀπὸ πριωνιζόμενον χλωρὸν
 ξύλον· καὶ οὕτως εἰς ὥραν πολλήν, μὲ μεγάλην βά-
 σανον τὸν ἀπεκεφάλισε· καὶ ἦτον κατὰ ἀλήθειαν

